

Du har låtit din kärlek få försvinna

Gm(G) D Dm C D Dm Am F D G

Du har lå - tit din kärlek få för - svin - na, liksom stjär-nan på himme-len den blå. Du har

Gm(G) D Dm C D Dm Am F D G

lå - tit din kärlek få för - svin - na, att jag ald - rig dig ä - ga kan få. Men ett är

D A D Am D G C Am D G

det jag vill dig sä - ga: om jag aldrig dig får ä - ga ing - en gos - se be - ha - gar mig mer.

1. Du har låtit din kärlek få försvinna,
liksom stjärnan på himmelen den blå.
Du har låtit din kärlek få försvinna,
att jag aldrig dig äga kan få.
Men ett är det jag vill dig säga:
om jag aldrig dig får äga
ingen gosse behagar mig mer.

2. Om jag egde blott tusen på tusen
och allt glimmande i silver och guld.
Ty då vore jag ej av dig förskjuten
nej då vore du blott trogen och huld.
Men se alla rikedomar vill jag likna
vid de blommor som om aftonen faller
omkull.

3. Jag har trott att ditt hjärta var ett tempel
där ej falskhet och svek skulle bo.
Men det var för mig ett levande exempel,
att man aldrig på gossar skall tro.
Många falska ord de tala, många flickor
de bedraga.
Stackars flickor som så lättrogna är.

4. Nu slutar jag den däjeliga sången
som jag hörde utav fåglarnas röst.
I mitt hjärta det innerligen svider.
Då jag har här i världen ingen tröst.
Intet lyser för mitt öga. Ingen kärlek får jag
höra.
Jag har trott att all kärlek är förlöst.